

Mál nr. 295/2020**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um skilyrði skaðabótaréttar vegna tjóns á bifreið 26. febrúar 2020.****Gögn.**

Málskot mótttekið 26. ágúst 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 24. september 2020 ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að tjón hafi orðið á vinstra fram- og afturhjóli bifreið M þegar hann ók ofan í holu á Sigtúni við Grand hotel, sem rekið er af X.

M telur að hann eigi að fá skaðabætur vegna tjónsins úr ábyrgðartryggingu X hjá V þar sem starfsmenn X hljóti að hafa vitað af holunni í ljósi þess hversu margir starfsmenn vinna þar og að annað mál hafi komið upp á árinu 2017 sem endað hafi hjá úrskurðarnefndinni. Einnig vísar M til þess að komið hafi verið upp umferðarmerki til að gefa til kynna að vegur væri ósléttur og áður hafi verið gert við umrædda holu. M telur að tjónið verði ekki rakið til hraðaksturs hans sjálfs, en engin merki hafi verið um að sérstakar hraðatakmarkanir hafi verið á svæðinu.

V telur ósannað að starfsmenn X hafi vitað af holunni á tjónsdegi, en hún hafi verið löguð um leið og slíkar upplýsingar komu fram. Einnig vísar V til þess að hámarkshraði á bifreiðastæðum sé 15 km/klst og tjón á bifreiðinni bendi til þess að hraði hafi verið meiri en það. Einnig vísar V til 56. gr. vegalaga nr. 80/2007 um ábyrgð veghaldara og telur að skilyrði um gáleysi af hálfu X sé ekki uppfyllt auk þess sem líkur séu á því að M hafi ekki sýnt eðliega varkárni, eins og vísað sé til í ákvæðinu.

Álit.

Samkvæmt 43. gr. vegalaga nr. 80/2007 ber veghaldari ábyrgð á því að vegi, sem opinn er almenningi til frjálsrar umferðar, sé við haldið með eðlilegum hætti miðað við þá umferð sem um veginn fer. Enn fremur skal veghaldari svo fljótt sem við verður komið eftir að hann hefur fengið vitneskju um skemmdir á vegi, sem hættulegar eru umferð, láta gera við þær eða merkja hina hættulegu staði þar til viðgerð hefur farið fram og skulu merkingar vera í samræmi við ákvæði umferðarlaga. Þá segir í 56. gr. laganna að veghaldari vegar sem opinn er almenningi til frjálsrar umferðar beri ábyrgð á tjóni sem hlýst af slysi á veginum þegar tjónið er að rekja til gáleysis veghaldara við veghaldið og sannað er að vegfarandi hafi sýnt af sér eðlilega varkárni.

Þegar tjón verður getur sá sem verður fyrir tjóni sótt skaðabætur skv. ofangreindri bótareglu en skv. almennum sönnunarreglum verður sá hinn sami að sýna fram á að skilyrði skaðabótaábyrgðar séu fyrir hendi. Í þessu tilviki felst það í því að það þurfa að koma fram sönnunargögn sem styðja þá frásögn M að viðhaldi vegar hafi verið ábótavant og að starfsmenn X hafi sýnt saknæmt athafnaleysi gagnvart því að gera ekki ráðstafanir til að laga holuna. Sá sem gerir skaðabótakröfu á annan ber hallann af slíkum sönnunarskorti. Þannig verður ekki fallist á kröfu M til greiðslu bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M, á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 22. október 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.